

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudce JUD. Tomáše Novosada a soudkyně Mgr. Pavly Polednové ve věci

žalobkyně: **R. Ch.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Němcem
sídlem Slezská 1297/3, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **JUDr. R. K.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Bc. Martinem Kůsem
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 21. července 2022, č. j. 17 C 246/2021-90,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I **mění** tak, že žalovaná je **povinna** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaslat žalobkyni dopis s podepsanou písemnou omluvou následujícího znění:

Omlouvám se tímto za své nepravdivé tvrzení v rozhovoru zveřejněném dne 22. 3. 2021 na webovém portálu www.vasepraha.eu, že přednostně prosazujete očkování zaměstnanců radnice Městské části Praha xxxx.

II. Žádná z účastnic **nemá** právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

III. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku ve výši 10 228 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Němce, advokáta.

Odůvodnění:

1. **Žalobkyně** se žalobou podanou dne 15. července 2021 u Obvodního soudu pro Prahu 10 jako soudu prvního stupně domáhá ochrany svých osobnostních práv. Žádá, aby soud uložil žalované povinnost omluvit se žalobkyni tak, jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku. Původně žalobou žádala, aby soud uložil žalované i povinnost zdržet se uveřejňování nepravdivých a nepodložených informací o veřejném působení žalobkyně, a to zejména, že žalobkyně prosazuje prioritní očkování zaměstnanců xxx (dále jen „Xxx“), a i povinnost odvolat svůj výrok o tom, že žalobkyně prosazuje prioritní očkování zaměstnanců xxx, jako nepravdivý, a to zasláním příslušného dopisu provozovateli webového portálu www.vasepraha.eu. Ve vztahu k těmto dvěma žalobním požadavkům vzala žalobu při jednání konaném před soudem prvního stupně dne 22. března 2022 zpět a setrvala jen na požadavku omluvy. Soud prvního stupně v zpětvzatém rozsahu řízení zastavil usnesením ze dne 25. března 2022, č. j. 17 C 246/2021-66.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná v rozhovoru, který byl dne 22. března 2021 zveřejněn na webovém portálu www.vasepraha.eu, pod názvem xxx xxx xxx xxx Tvrzení žalované, že žalobkyně prosazuje prioritní očkování zaměstnanců radnice, se nezakládá na pravdě, je lživé. Neexistují žádné důvody, které by se daly chápat alespoň jako podnět ke zveličování v rámci politického soupeření. Žalobkyně nikdy neprosazovala jakékoli zvýhodnění zaměstnanců radnice oproti jiným skupinám. Když byla dne 16. března 2021 Xxx vyzvána, aby sdělila, kteří zaměstnanci Úřadu Xxx by měli být přednostně očkovaní proti Covid-19, bylo Magistrátu sděleno, že Xxx nechce svým výběrem (bez jasně definovaných kritérií) určovat, kdo ze zaměstnanců by měl mít přednost v podání očkování před jinými. Úřad Xxx takový postup odmítl, neboť jej nepovažoval za souladný se Strategií očkování a domáhal se toho, aby byli v souladu se Strategií očkování očkovaní pracovníci sociálních služeb v přímém kontaktu s klienty a zaměstnanci zdravotních a sociálních služeb bez přímého kontaktu s klienty ze skupiny I. B Strategie očkování. Neopodstatněné obvinění z papalášství vznesené žalovanou na adresu žalobkyně za nouzového stavu a probíhající pandemie Covid-19 nedůvodně vyvolává u veřejnosti dojem selhání žalobkyně jako veřejného činitele a jejího morálního selhání. Vznesené obvinění překračuje meze běžného politického hašteření a je namíste právní ochrana osobnostních práv žalobkyně. Kritika žalované je neoprávněná.

2. **Žalovaná** s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Sporný výrok se zakládá na pravdě, nemůže být tedy nepravdivý, natož lživý. Sama žalobkyně v článku zveřejněném dne 12. ledna 2021 prostřednictvím oficiálního informačního portálu Xxx s názvem xxx xxx xxx xxx. Žalovaná pouze svými slovy popsala oficiální a veřejně dostupné vyjádření žalobkyně. Výrok zazněl v rámci diskuze k celospolečenskému veřejnému tématu a žalovaná byla na toto téma přímo tázána v rozhovoru pro místní periodikum Xxx. Záměrem žalované nebylo vyjadřovat se za pandemické situace a nouzového stavu, to bylo pouze nevyhnutelným průvodním jevem tehdejší situace, žalovaná svůj výrok rovněž nikterak nenačasovala. Tvrdí-li žalobkyně, že nikdy neprosazovala jakékoli zvýhodnění zaměstnanců xxx oproti jiným skupinám, pak je to v rozporu s jejím vlastním, výše citovaným, vyjádřením. Žalobkyně zmiňuje v žalobě složitost doby, nicméně sama v ní zveřejnila zcela kontroverzní prohlášení o přednostním očkování úředníků, čím *de facto* sama přispívá k pobouření občanů a jejich právní nejistotě. Označení jednání za *keřkelaný projev papalášství* je oprávněným hodnotícím soudem žalované. Takové hodnocení se zakládá na pravdivé informaci a bylo sděleno přiměřeně okolnostem a povaze věci. Pro žalovanou se navíc jednalo o zvláště citlivé téma, neboť na přelomu ledna a února 2021 byla s onemocněním Covid-19 sama hospitalizována ve Fakultní nemocnici v Motole. Žalovaná odkázala na judikaturu Ústavního soudu, podle které se sice i politici mohou domáhat práva na ochranu osobnosti, měřítko posouzení skutkových i

hodnotících soudů jsou však v jejich případě, a zejména pak, pokud spravují veřejné záležitosti, měkčí ve prospěch novinářů a jiných původců výroků o politicích.

3. **Soud prvního stupně** rozsudkem uvedeným v záhlaví rozhodl tak, že výrokem I zamítl žalobní požadavek na zaslání písemné omluvy ve znění, jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku, a výrokem II žalobkyni uložil zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku ve výši 27 104 Kč.
4. Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v písemném odůvodnění napadeného rozsudku a které není třeba v zájmu stručnosti opakovat. Soud prvního stupně konstatoval, že žalovaná výrok žalobkyně vytrhla z kontextu a počínala si nedbale, když si správnost informace neověřila. Dodal však, že pravdivost skutkového tvrzení není jediným kritériem, které je třeba při posouzení střetu práva na ochranu osobnosti a svobody projevu vzít v potaz. Naopak z judikatury Ústavního soudu (sp. zn. I. ÚS 156/99, IV. ÚS 146/04), vyplývá, že *každé zveřejnění nepravdivého údaje nemusí automaticky znamenat neoprávněný zásah do osobnostních práv; takový zásah je dán pouze tehdy, jestliže (1.) existuje mezi zásahem a porušením osobnostní sféry příčinná souvislost a jestliže (2.) tento zásah v konkrétním případě přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou mírou, kterou již v demokratické společnosti tolerovat nelze.* A právě další okolnosti projednávaného případu a jeho celkový kontext (šlo o projev politický; vyjadřovala se opoziční politička na adresu starostky městské části; výrazově přiměřený – nikoli expresivní či vulgární; v čase, kdy byla omezena jiná základní práva a kdy důležitost svobody slova vystupuje do popředí; žalobkyně měla možnost na odpověď žalované reagovat a i tak v květnovém čísle měsíčníku Xxx i na serveru nasregion.cz učinila; postoj žalobkyně pak byl zveřejněn i na celostátním serveru Seznam Zprávy; i žalobkyně se opakovaně na adresu žalované v minulosti kriticky vyjadřovala a to i s užitím expresivních výrazů) vedly soud prvního stupně k závěru, že dotčení osobnostních práv žalobkyně nebylo natolik intenzivní, aby odůvodnilo zásah soudu do svobody projevu žalované. Sporný výrok žalované sice zasáhl do osobnostních práv žalobkyně, ovšem nikoliv takovou měrou, aby odůvodnil zásah soudu do svobody projevu žalované, resp. do svobodné politické debaty. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně postupem podle § 142 odst. 1 o. s. ř.
5. **Žalobkyně** napadla rozsudek soudu prvního stupně včasným a přípustným **odvoláním**. Rozsudek soudu prvního stupně považuje za nesprávný a odporující judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Soudu prvního stupně vytýká, že neprovedl potřebné důkazy a rozhodnutí odůvodnil nedostatečně a nepřesvědčivě, rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné. S důvody, pro které byla žaloba zamítnuta, nesouhlasí. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně vyjádřeným v bodu 44 odůvodnění, že pokud je citace žalobkyně v Článku posuzována izolovaně, mimo kontext Článku, mohlo v žalované vzniknout minimálně podezření, zda žalobkyně neusiluje o nepřípustné zvýhodnění zaměstnanců radnice. Připomíná, že Článek, jak v řízení uvedla sama žalovaná, byl jediným podkladem, ze kterého žalovaná při své odpovědi vycházela. Nadto ani z izolované citace neplyne to, co žalovaná dovozuje. Připomíná, že žalovaná je navíc dokonale seznámena s fungováním Xxx, neboť byla starostkou, místostarostkou i v rozhodném období zastupitelkou. Žalovaná je zkušenou političkou a aktivní advokátkou. Je vyloučeno, že by sporný výrok pronesla v omylu či z neznalosti, byl učiněn úmyslně. Dále nesouhlasí se zmínkou soudu prvního stupně v bodu 45 odůvodnění rozsudku, že žalobkyně v průběhu zasedání zastupitelstva dne 25. ledna 2021 nepotvrdila, ani nevyvrátila své vyjádření ohledně seznamu zaměstnanců radnice, takže správnost interpretace žalované zůstala nevyjasněna. K tomu cituje své sdělení v rámci předmětného zasedání a poukazuje na to, že žalovaná, ač tam byla přítomná, se na zasedání na nic neptala a sporný výrok pronesla až poté, žalobkyně tedy logicky nemohla nic aktivně vyvracet či potvrdovat. Avšak i z toho, co na zasedání sdělila, jednoznačně vyplývá, že žádný způsob výkladu nemůže vést k tomu, že by mělo jít o nějaké plošné zvýhodnění (prioritizování) zaměstnanců radnice v otázce očkování, že by žalobkyně prosazovala prioritní očkování zaměstnanců radnice na úkor osob, které jsou v kontaktu s ohroženými skupinami občanů. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že intenzita zásahu do práv žalobkyně je zde jen taková, že ji je namístež tolerovat ve prospěch svobody projevu. Sporným výrokiem žalovaná osočila žalobkyni z toho, že nadržuje

určité skupině lidí na úkor ohrožené skupiny, teoreticky by tak mohla naplnit znaky trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, učinila tak v době vrcholící pandemie, prostřednictvím veřejného mediálního prostředku minimálně s dosahem na obyvatele Prahy xxx. Souhlasí s tím, že jako politička je povinna snášet vyšší míru kritiky, nikoli však nepravdy. Na podporu svého názoru odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního o rozdílu mezi nepravdivými tvrzeními a oprávněnou kritikou, o významu dobré víry. Opakuje, že žalovaná neměla důvod věřit v pravdivost svého sporného tvrzení. Žalobkyně kategoricky nesouhlasí s bagatelizováním zásahu do svých osobnostních práv sporným výrokem a argumentem politického boje. Odepřením ochrany ze strany soudu považuje za nepřijatelné. Navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě vyhová a přízná žalobkyni náhradu nákladů řízení.

6. **Žalovaná** navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a přiznal jí náhradu nákladů odvolacího řízení. Zdůrazňuje, že pravdivost části jejího výroku, která je skutkovým tvrzením, tj. část *Naopak starostka Ch. prosazuje očkování zaměstnanců radnice* byla prokázána. Navazující část, která je hodnotícím soudem, tj. *což v době nedostatku vakcín považujeme za křiklavý projev papalášství*, má podklad v skutkovém základu. Opakuje, že stěžejní pro ni byl výrok samotné žalobkyně citovaný v Článku. Z citace nijak nevyplývalo, že by se měli očkovat toliko právě terénní pracovníci radnice. Žalobkyně při jednání před soudem prvního stupně dne 22. února 2022 i potvrdila, že seznam pracovníků radnice pro přednostní očkování byl z jejích pokynů skutečně připravován, doslova uvedla, že *přes tajemníka dala pokyn, aby v seznamu byli uvedeni interní pracovníci*. To se podává i z bodu 9 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně. I soud prvního stupně uvedl, že nelze vyloučit, že citace mohla mít sama o sobě význam, který mu přisoudila žalovaná. Nepravdivost tvrzení žalované tedy rozhodně soud prvního stupně nekonstatoval. V návaznosti na uvedené pak přistoupil k posuzování sporného výroku dle dalších kritérií. Zdůrazňuje, že nějací zaměstnanci očkování být měli, to uvedla sama žalobkyně, není podstatné, že žalovaná pod tím vnímala jinou skupinu osob, než měla na mysli žalobkyně (terénní sociální pracovníci). Z citace neplynulo, že to měli být toliko terénní sociální pracovníci. Navíc na jednání před soudem hovořila žalobkyně o interních pracovnících, pod těmi by si úzkou skupinu osob zaměstnanců sociálního odboru působících v terénu jistě nepředstavila ani žalovaná. Ztotožňuje se pak se závěrem soudu prvního stupně, že v kontextu doby byla svoboda slova navýsost důležitá. Je úkolem a odpovědností politiků, aby právě v takové době formulovali svá stanoviska jasně a jednoznačně, aby nezavdávali příčinu k pochybnostem. Pokud se žalobkyně nevyjadřuje jednoznačně, musí to jít k její tíži. Žalobkyně opakovaně zmiňuje, že žalovaná je zkušenou političkou, to ale platí i ve vztahu k žalobkyni. Působila nejen v pozici starostky, ale i senátorky. Souhlasí se soudem prvního stupně, že její výrok nebyl nijak načasován zrovna do okamžiku, kdy pandemie kulminovala, jak stále tvrdí žalobkyně. Opakuje, že svůj výrok pronesla v situaci, kdy sama krátce předtím prodělala onemocnění Covid-19 a byla i kvůli tomu hospitalizována a pak byla ještě v láních. Svým výrokem reagovala na dotaz, který jí byl v tu dobu položen. Ztotožňuje se se závěrem soudu prvního stupně, že v politické debatě by zásah soudní moci měl být subsidiární.
7. **Odvolací soud** z podnětu podaného odvolání přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), zabýval se všemi odvolacími námitkami a zohlednil vyjádření k odvolání a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.
8. V úvodu jednání odvolací soud k důkazu – vzhledem k přítomnosti veřejnosti - zopakoval k důkazu jak Článek, tak publikovanou odpověď žalované se sporným výrokem.
9. Jak již zjistil soud prvního stupně, Xxx uveřejnila dne 12. ledna 2021 na svých oficiálních webových stránkách xxx v kapitole Aktuality ke koronaviru (*Hlavní strana > Městská část > Sociální oblast a zdravotní služby > Koronavirus > Aktuality ke koronaviru*) aktualitu – zprávu – *Článek* tohoto znění:

Klienti a zaměstnanci domovů pro seniory v Praze xxx byli naočkováni proti COVID-19

146 klientů a 86 pracovníků domovů pro seniory z Prahy xxx již dostalo vakcínu proti koronaviru. Očkování proběhlo od pátku 8. do pondělí 11. ledna ve všech třech desítkových zařízeních. Městská část nyní hledá možnosti, jak vakcínu dostat k dalším potřebným.

Očkování odstartovalo v Praze xxx Centrum sociální a ošetrovatelské pomoci (CSOP). Příspěvková organizace městské části provozuje tři domovy pro seniory a další služby pro tuto skupinu obyvatel. „*V první vlně jsme využili vakcínu pro klienty a zaměstnance našich pobytových služeb. Těší mě, že zájem měli takřka všichni, vyložené skepsi vůči očkování jsme prakticky nezaznamenali,*“ popisuje E.L., pověřená řízením CSOP.

Vakcínu pro pražské domovy seniorů poskytuje Magistrát hl. m. Prahy, lékař CSOP si ji v pátek vyzvedl ve Fakultní nemocnici Bulovka. „*Očkování klientů a pracovníků sociálních služeb proběhlo prakticky ihned poté, co jsme vakcíny obdrželi, za což jsem moc rád. Vzhledem k tomu, že zatím nemáme dostatek vakcín pro všechny, stále pokračuje pravidelné testování, abychom riziko šíření nákazy minimalizovali. Další dodávky by měli dostat terénní pracovníci, kteří seniorům pomáhají v místě jejich bydliště,*“ říká M.K. xxx radní Xxx pro sociální oblast a zdravotnictví.

„Momentálně dáváme dohromady seznam zaměstnanců radnice, našich příspěvkových a dalších klíčových organizací, kteří by měli vakcínu dostat přednostně. Abychom k tomu maximálně přispěli, budeme jednat s Magistrátem, s Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady, která se nachází na našem území, případně dalšími subjekty. Připravujeme se na spuštění státního očkovacího systému, po loňských zkušenostech už ale zároveň víme, že pouze na koordinaci ze strany vlády se rozhodně spoléhat nemůžeme,“ zdůrazňuje starostka a senátorka R. Ch.. (tento odstavec dále jen „Citace“)

10. V březnovém čísle měsíčníku xxx, jehož v pdf formátu na www.vasepraha.eu, ze dne 22. března 2021, byl v rubrice *5 otázek pro ...* uveřejněn rozhovor s žalovanou, což též již zjistil soud prvního stupně. Zde se opakuje spolu s Článkem pro přehlednost. Žalovaná na otázku *Jak jste spokojena s postupem očkování vaší čtvrti proti covidu?* odpověděla:

Praha xxx má naprosto nedostačující počet očkovacích míst, chybí větší počet mobilních očkovacích týmů, a to v době, kdy probíhá očkování pedagogických a nepedagogických pracovníků a seniorů 70+. **Naopak starostka Ch. prosazuje prioritní očkování zaměstnanců radnice, což v době nedostatku vakcín považujeme za křiklavý projev papalášství.** Vakcíny by byly užitečnější pro terénní sociální pracovníky, kteří na rozdíl od zaměstnanců radnice nemohou vykonávat svoji práci z domova a jsou v denním kontaktu s našimi nejhroženějšími spoluobčany. (dále jen „Odpověď“)

11. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně správně v napadeném rozsudku citoval relevantní normy objektivního práva (které tedy již soud odvolací znovu neopakuje, pouze je níže doplňuje), učinil správný závěr o skutkovém stavu a dospěl ke správnému právnímu posouzení věci potud, pokud uzavřel, že sporný výrok žalované neoprávněně zasáhl do osobnostních práv žalobkyně.
12. Rozhodnutí soudu prvního stupně netrpí vadou nepřezkoumatelnosti a soud prvního stupně nepochybil, když část navržených důkazů zamítl.
13. Soud prvního stupně také zcela správně uzavřel v bodu 43 odůvodnění, že sporný výrok žalované neodpovídá celkovému kontextu Článku, ve kterém byla uvedena Citace. Z Článku rozhodně nevyplývá, že by záměrem žalobkyně bylo plošné a neodůvodněné zvýhodnění zaměstnanců radnice, tedy očkování úředníků na home office, jak žalovaná Citaci vykládala.
14. Soud prvního stupně dal za pravdu žalované v tom směru, že význam Citace vyplývá z kontextu celého článku, nikoliv ze samotného sdělení žalobkyně. K tomu pak soud prvního stupně uvedl, že význam Citace žalobkyně byl závislý na tom, do jakého kontextu ho zasadil autor Článku, a připustil, že Citace žalobkyně sama o sobě mohla vzbudit minimálně podezření, zda žalobkyně

usiluje o nepřípustné zvýhodnění zaměstnanců radnice, kteří na přednostní očkování nemají nárok. Na podporu toho soud uvedl, že to platí tím spíše, že Citace žalobkyně byla převzata i do jiných médií, konkrétně odkázal na server prazskadrbna.cz, v nichž celkový kontext již nebyl tak jednoznačný.

15. Tyto úvahy soudu prvního stupně však nejsou relevantní. A sám je ve svých konečných závěrech za podstatné ani neshledal, když navzdory nim uzavřel, že žalovaná zasáhla (roz. neoprávněně) do osobnostních práv žalobkyně. Důvod, proč požadavku žalobkyně na omluvu soud prvního stupně nevyhověl, nebyl v tom, že by sporný výrok žalované soud prvního stupně posoudil jako pravdivý, jak nesprávně zmiňuje žalovaná ve vyjádření v odvolání, nýbrž v tom, že podle soudu prvního stupně zásah nebyl tak intenzivní, že by nebylo možno jej v demokratické společnosti tolerovat.
16. K otázce vnímání Citace v kontextu Článku je namísto zdůraznit, že sama žalovaná uvedla (ve vyjádření k žalobě), že se s Citací žalobkyně *seznámila v rámci článku publikovaného prostřednictvím oficiálního portálu Městské části Praha xxx*. Podstatné je zde jak to, že se jednalo o seznámení se v rámci Článku, tak i to, že šlo o Článek (zprávu) z oficiálního portálu Xxx. Žalovaná se tedy s Citací seznámila v oficiálním kontextu, nikoli v kontextu vytvořeném ex post cizí, nezávislou osobou. Článek ani nezmiňuje nějakého autora (nezávislého novináře). Zjevně jde (jako celek) o sdělení (tiskovou zprávu - aktualitu) pro veřejnost od vedení Xxx. Takto i byl Článek zařazen v Aktualitách ke koronaviru, a to v trase Hlavní strana >Městská část >Sociální oblast a zdravotní služby>Koronavirus>Aktuality ke koronaviru.
17. Neexistuje žádný rozumný důvod pro to, aby žalovaná Citaci vykládala mimo kontext Článku. Proto úvahy o tom, k čemu by mohla žalovaná při izolovaném posuzování Citace dospět, jsou bezvýznamné.
18. Avšak ani izolovaně z Citace neplyne to, co žalovaná tvrdí. Ze slov *dáváme dobromady seznam zaměstnanců radnice, našich příspěvkových a dalších klíčových organizací, kteří by měli dostat vakcínu přednostně* neplyne to, co tvrdí žalovaná, tedy, že žalobkyně *chtěla upřednostnit zaměstnance radnice, kteří v dané době byli na home office, před terénními zaměstnanci*. To je výklad tedy nejen mimo kontext Článku ale i mimo význam izolované Citace.
19. Odvolací soud tak uzavírá, že Odpověď z Citace (ani izolované) nevychází. Argument, že žalovaná tvrdí jen to, co vyřkla sama žalobkyně, není opodstatněný. Obrana žalované, že svou Odpověď založila na Citaci, tak není důvodná.
20. Tvrдила-li tak žalovaná v Odpovědi, že *starostka Ch. prosazuje prioritní očkování zaměstnanců radnice, což v době nedostatku vakcín, považujeme za křiklavý projev papalášství. Vakcíny by byly užitečnější pro terénní pracovníky, kteří na rozdíl od zaměstnanců radnice nemohou vykonávat svoji práci z domova a jsou v denním kontaktu s našimi nejobroženějšími spoluobčany.*, dopustila se ve svém vyjádření publikovaném v hromadném sdělovacím prostředku a určeném pro širokou veřejnost nepravdivého skutkového tvrzení (dezinformace) o chování žalobkyně. Současně se dopustila neoprávněné kritiky (neoprávněného hodnotícího soudu), neboť své hodnocení (křiklavý projev papalášství) založila na předmětné dezinformaci, tj. neměla pro ně pravdivostní základ.
21. Žalovaná navíc byla přítomna dne 25. ledna 2021 na zasedání zastupitelstva Xxx, kde očkování proti Covid-19 bylo také téma a žalobkyně se k němu také vyjadřovala. Opět z ničeho, co tam zaznělo, neplyne nic, co by Odpověď opodstatňovalo. Na tomto plénu Citaci žalovaná nekritizovala, nečinila k jejímu obsahu žádné dotazy.
22. Důvodnou není ani obrana žalované odkazem na tvrzení samotné žalobkyně při jednání dne 22. února 2022 o skutečné přípravě seznamu, na kterém byli interní zaměstnanci, neboť žalobkyně současně uvedla, že to těmto byli výlučně zaměstnanci v kontaktu se seniory.
23. Tvrzení žalobkyně nemůže mít oporu ani v pokynu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. března 2021, potažmo Metodickém pokynu Ministerstva zdravotnictví, jak jsou zmíněny v bodu 17 rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

soudu prvního stupně. Tam totiž šlo o kritické zaměstnance kritické infrastruktury. Je otázkou, koho všeho tento pojem zahrnoval. Neostrost pojmu koneckonců kritizovala sama Xxx ve své odpovědi tajemníka krizového štábu ze dne 18. března 2021. Každopádně ve světle uvedeného nesedí tvrzení žalované v Odpovědi. Pojem kritičtí zaměstnanci kritické infrastruktury se jistě míjí s pojmem úředníci na home office. Navíc žalobkyně (Xxx) ani žádné osoby k výzvě ze dne 16. března 2021 neidentifikovala a požádala, ať očkovaní směřuje k zaměstnancům zdravotních a sociálních služeb.

24. Odvolací soud tak ve shodě se soudem prvního stupně uzavírá, že žalovaná svou Odpovědí dezinterpretovala Výrok žalobkyně, a to zjevně zlovolným způsobem žalobkyni poškozujícím na její cti a morálním kreditu. Nebyl zde jediný důvod, pro který by si žalovaná měla myslet, že žalobkyně hodlá prosazovat prioritní očkovaní zaměstnanců radnice (Městské části Praha xxx), kteří v tu dobu byli na home office oproti terénním pracovníkům, popř. jiným potřebným.
25. Odvolací soud však na rozdíl od soudu prvního stupně shledává neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobkyně netolerovatelným a způsobilým přivodit újmu žalobkyni, kterou je namíste odčinit prostředky práva. K zásahu zde došlo
 - skutkovým tvrzením (nepravdou - dezinformací), nejen hodnotícím soudem;
 - prostřednictvím veřejného sdělovacího prostředku (lokálního měsíčníku zacíleného na Prahu 10 i webových stránek s měsíčníkem v pdf formátu), nikoli jen třeba na plénu zastupitelstva, kde by mohla žalobkyně bezprostředně reagovat a nepravdu popřít;
 - za nouzového stavu. Se soudem prvního stupně lze souhlasit, že význam svobody slova v čase omezení jiných práv a svobod nabývá na významu, avšak je třeba mít současně na paměti, že právě v takovém čase je šíření nepravdy (dezinformací) o to nebezpečnější a zásah o to citelnější. Proto také třeba šíření poplašné zprávy stíhá trestní zákoník za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, významně přísněji než mimo takový stav.
26. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škudci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
27. Podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škudci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
28. Žalobkyně žádá na odčinění nemajetkové újmy pouze (neveřejnou) osobní omluvu dopisem. To je decentní forma a způsob, které k odčinění újmy žalované bezesporu přispějí a rozhodně nejsou nepřiměřené a i jinak vyhovují zákonným požadavkům na odčinění nemajetkové újmy (§ 81, § 2951, 2956, 2957 o. z.). Zda by zde byl důvodný i požadavek na zadostiučinění v penězích není třeba řešit, neboť takový požadavek ani žalobkyně neuplatnila.
29. Odvolací soud ze shora uvedených důvodů postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o věci samé tak, že požadavku žalobkyně na poskytnutí omluvy vyhověl.
30. Vzhledem k tomu, že odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval podle § 224 odst. 2 o. s. ř. znovu i **o nákladech řízení** před soudem prvního stupně. Tím byl odklizen výrok II rozsudku soudu prvního stupně. Ve věci samé žalobkyně sice výsledně plně uspěla (§ 142 odst. 1 o. s. ř.), avšak žalobkyně se v řízení původně vedle omluvy domáhala i dalších dvou nároků,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

jak vyplývá z bodu 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Ve vztahu k nim žalobkyně vzala žalobu zpět, a to až v průběhu jednání, které se konalo před soudem prvního stupně dne 22. února 2022. Soud prvního stupně pak řízení ve zpětvzatém rozsahu zastavil. Toto zastavení řízení procesně zavinila žalobkyně (§ 146 odst. 2 věta první o. s. ř.). Procesní zavinění je pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení na roveň neúspěchu ve věci. Veškeré úkony právní služby do 22. února 2022 (včetně účasti na jednání dne 22. února 2022), tj. po podstatnou většinu řízení před soudem prvního stupně, se tak týkaly tří nároků. Výsledek řízení byl ve vztahu k nim takový, že žalobkyně uspěla z 1/3 a „neuspěla“ (procesní zavinění zastavení) v rozsahu 2/3. Zástupce žalované v této fázi řízení učinil 4 úkony právní služby – převzetí věci, vyjádření k žalobě ze dne 6. září 2021, replika ze dne 20. února 2022, účast na jednání dne 22. února 2022. Až po jednání dne 22. února 2022 pak bylo řízení vedeno jen o omluvu, zde žalobkyně plně uspěla. V této fázi řízení zástupce žalobkyně učinil 2 úkony právní služby, oba spojené pouze s účastí na jednání dne 21. července 2022 (v rozsahu přesahujícím dvě hodiny). Ve vztahu k předmětu řízení v první fázi řízení byla žalovaná „úspěšná“ sice jen převážně, ale tato fáze řízení představovala z hlediska množství úkonů právní služby podstatnou většinu řízení. Ve vztahu k předmětu řízení v druhé fázi řízení byla žalobkyně úspěšná zcela (3/3), ale jednalo se o menší část řízení spojenou jen s účastí na jednom jednání. Vzhledem k uvedenému odvolací soud považuje z nákladového hlediska výsledek řízení před soudem prvního stupně za v zásadě vyrovnaný a o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně rozhodl postupem § 142 odst. 2 o. s. ř. *per analogiam* ve spojení s § 142 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. tak, že žádná z účastnic nemá právo na náhradu nákladů řízení.

31. V odvolacím řízení byl předmětem řízení již jen požadavek na odčinění nemajetkové újmy omluvou a žalobkyně plně uspěla. Náleží jí tak dle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. plná náhrada nákladů odvolacího řízení. Ty sestávají ze soudního poplatku za odvolání ve výši 2 000 Kč a z nákladů na zastoupení advokátem v rozsahu 2 úkonů právní služby – odvolání a účast při jednání před odvolacím soudem dne 8. prosince 2022 s odměnou ve výši 3 100 Kč/úkon podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) a režijním paušálem ve výši 300 Kč/úkon podle 13 odst. 4 AT. Náhrada odměny advokáta a paušální náhrada hotových výdajů se zvyšuje dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. o 21 % DPH, tj. o částku 1 428 Kč $[(6200+600)*0,21]$, neboť zástupce žalobkyně je plátcem DPH. Celkem tak náklady žalobkyně v odvolacím řízení činí 10 228 Kč (=2000+6200+600+1428). Tuto částku žalovaná žalobkyni nahradí. Vyhlášena byla omylem v důsledku zjevné početní nesprávnosti částka 8 228 Kč, ač zdůvodněna byla již při ústním vyhlášení zde uvedeným způsobem. Oprava této nesprávnosti byla učiněna přímo v písemném vyhotovení rozsudku, který nechť je v uvedené části brán taktéž jako opravné usnesení (§ 164 ve spojení s § 211 o. s. ř.) s tím, že dovolání proti němu není přípustné. Lhůta k plnění a místo plnění jsou stanoveny postupem podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř. a § 149 odst. 1 o. s. ř. (vždy ve spojení s § 211 o. s. ř.)

Poučení:

Proti výroku I tohoto rozsudku je **dovolání přípustné** k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku II a III tohoto rozsudku **dovolání přípustné není**.

Praha 8. prosince 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu